

POST CINERVM 301

clauso ostio] cordis, contra malas cogitationes, ut cū
traveris, ne malae cogitationes habeant auditum &
introitum in corde tuo. Vel [clauso ostio,] id est, sen-
sum nostrorum.

SABBATO POST
cinerum. Lucae XIII.

In illo tempore dicebat Iesus cūdam
principi pharisæorum: Cum facis prandi-
um aut coenam, noli uocare amicos tuos,
neq; fratres tuos, neq; cognatos, neq; uici-
nos, neq; diuites. Et reliqua.

Farres, amicos, & diuites alterutrum conuiua
celebrare, nō quasi scelus interdicit, sed sicut ce-
tera necessitatis humanae commercia, ubi peccatores
peccatoribus fecerantur, ut recipiant aequalia ad p-
merenda uite cælestis præmia nil ualere ostendit. De
nisi subiungit: Ne forte et ipsi te reinuiscet, et fiat
tibi (inquit) retributio. Non ait, & fiat peccatum,
sed & fiat (inquit) retributio. Cui simile est quod ali-
bi dicis: Et si bene feceritis his qui uobis benefaciunt,
que uobis est gratia? Siquidem & peccatores hoc fa-
ciunt. Quamvis sint quædam misera frarum, amico-
rum, cognitorum, uicinorumq; diuitum conuiua, q
non solum in præsenti retributionem, sed & damnationem
percipient in futuro. Denique ab Apostolo in
ter opera tenebrarum adnumeratur: Sicut in die (in-
quit) honeste ambulemus, non in comesatiōibus &
exmetatibus. Comesationes q̄ppe sunt luxuriosa cō-

Luce. 6

Rom. 13.

uiuia, quæ aut collatiōe oīm celebrantur, aut uicibus
solēt a cōtubernalib⁹ exhiberi, ut neminē pudeat in
honeste aliquid dicere aut facere: qā ad hoc cōueni-
unt, ut foeda illuc gerant, & copia uini incitetur libidi-
nis diuersa uoluptras. **Sed cum facis coniunq;**
uoca pauperes, debiles, claudos & cæcos, & beatus
eris: quia nō habent retribuere tibi. **Rerribucturem**
tibi in resurrectione iustorū.] Resurrectionē iustorū
dicit, quia et si omnes resurgent, eorum tñ non immerito
q̄s, apria cognominat, q̄ et in hac se beatos nō dubi-
tāt eē futuros. Ergo q̄ pauperes uocat ad cōmuniū, in
futuro p̄cipiet præmiū. Qui amicos, fratres & diuites
uocat, recipit mercedē suam. Sed et si hoc, pp̄t deifa-
cit, in exēplū filiorū Iob, sicut cætera fīnæ dilectiōis
officia, ipse qui iussit remunerat. Qui gulosos ac luxu-
riosos, pp̄pter lasciuā inuitat, pœna in futuro plectet
æterna. **Hec cū aquilæt quidā de simul discū**
bentibus, dixit ei. Beatus qui manducabit panem
in regno dei. Panis q̄ manducat in regno dei, nō (u-
xta Cherintū) corporalis intelligēdus est cibus, sed il-
le utiq; q̄ ait: Ego sum panis uiuus, q̄ de calo desen-
di. Si q̄s māducauerit ex hoc pane, uiuer in æternū. Id
est, si q̄s meq̄ incarnationis sacramēto p̄fēcte incorpo-
ratus, meq̄ diuīnḡ maiestatis uisīōe frui meruerit, hic
pp̄petua uitę immortalitatis bētudine gaudebit. Sed
q̄a nonnulli hūc panē fideten⁹ q̄s odorādo p̄cipiūt,
dulcedinē eius attingere ueraciter gustādo fastidūt.

Johan. 6

SO DOMINICA I.
in quadragesima. Matthæi IIII,

T In illo tempore Ductus est Iesus in de-